

МОТИВИ

към Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената (ЗИД ЗДДС) е изготвен във връзка с необходимостта от въвеждане в националното ДДС законодателство на промени, свързани с въвеждане разпоредбите на Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (Директива (ЕС) 2017/2455) (ОВ, L 348/7 от 29 декември 2017 г.) и на Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Директива (ЕС) 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (Директива 2019/1995) (ОВ, L 313/14 от 4 декември 2019 г.).

Разпоредбите на Директива 2017/2455 и Директива 2019/1995 целят подобряване функционирането на режима на ДДС, прилаган в рамките на целия Европейски съюз, в контекста на доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки, и вноса на пратки с ниска стойност.

Съгласно Решение (ЕС) 2020/1109 на Съвета от 20 юли 2020 година за изменение на директиви (ЕС) 2017/2455 и (ЕС) 2019/1995 по отношение на датите на транспониране и прилагане в отговор на пандемията от COVID-19 всички държави членки трябва да въведат изискванията на директивите най-късно до 30 юни 2021 г.

Предложения за промени, свързани с въвеждане в ЗДДС на разпоредби на Директива (ЕС) 2017/2455 и Директива (ЕС) 2019/1995, приложими за трансгранична електронна търговия между данъчно задължени и данъчно незадължени лица:

Предлага се въвеждане на нови разпоредби, които обхващат следните доставки:

- Вътреобщностни дистанционни продажби на стоки

Вътреобщностни дистанционни продажби на стоки са изпращането или транспортирането на стоките, извършено от доставчика или от негово име, от територията на държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до данъчно незадължено лице, в т. ч. данъчно задължено лице и данъчно незадължено юридическо лице, което извършва освободени вътреобщностни придобивания. Стоките следва да са произведени на територията на ЕС или вече да са допуснати за свободно обращение.

- Дистанционни продажби на стоки внасяни от трети страни или територии

Дистанционни продажби на стоки внасяни от трети страни или територии са изпращането или транспортирането на стоките от доставчика или от негово име, включително от трети територии или трети страни, до получател в държава членка. Получателят по доставката е данъчно незадължено лице, в т. ч. данъчно задължено лице и данъчно незадължено юридическо лице, което извършва освободени вътреобщностни придобивания. В тези случаи, стоките следва да се намират на територията на трета страна или територия в момента на продажбата.

- Вътрешни дистанционни продажби

Вътрешни дистанционни продажби са продажбите на стоки от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на ЕС на стоки, произведени на територията на ЕС или на стоки вече допуснати за свободно обращение, изпращането или транспортирането на които, започва и завършва на територията на една и съща държава членка.

- Доставки, улеснявани от лице, което управлява електронен интерфейс

Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс се счита, че улеснява доставката на стоки, когато използването на електронния интерфейс позволява на получател и на доставчик, предлагащ стоки за продажба, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки чрез този електронен интерфейс. Лицето, което управлява електронен интерфейс, ще се счита, че лично е получило и доставило стоките при дистанционни продажби, като ще са налице едновременно две доставки. По едната доставка данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс, ще е получател по доставката, с доставчик лицето предлагащо стоката за продажба, а по втората доставка данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс ще е доставчик, с получател, данъчно незадълженото лице закупило стоката. Данъчното събитие за тези доставки ще възниква и данъкът ще става изискуем в момента на приемане на плащането. Предвижда се за първата доставка да се прилага нулева ставка на данъка, като за доставчика ще възниква право на данъчен кредит по общите правила на закона. Лицето, което управлява електронен интерфейс, ще може да прилага както режим в Съюза за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни дистанционни доставки на стоки, така и режим на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро. При регистрацията за режим на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, лицето, което управлява електронен интерфейс ще получава един индивидуален идентификационен номер по ДДС, независимо от броя на лицата, на които улеснява дистанционната продажба на стоки. При прилагане и на двата режима, за лицето е предвидено да води и съхранява регистри за извършените през режима доставки. Лице, което управлява управляващо електронен интерфейс, но не улеснява посочените по-горе доставки също трябва да води и съхранява регистри за извършените през електронен интерфейс доставки.

Предлагат се промени, свързани с прага за определяне място на изпълнение при доставки на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и доставки на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път:

Съществуващият праг от 10 000 евро за доставки на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път, е предложено да се прилага и за доставки на стоки с място на изпълнение на територията на друга държава членка, по които получатели са данъчно незадължени лица. Прагът от 10 000 евро, без данъка върху добавената стойност, ще е общ за всички извършени доставки на тези услуги и стоки от доставчика, като всички други условия за прилагане на този праг и място на изпълнение на доставката са запазени. Този праг няма да се прилага от данъчно задължени лица, които са установен извън ЕС при предоставяне на доставки на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път, както и от лица, които прилагат режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

Предлага се въвеждане на нови правила, свързани с прилагане на режим в Съюза и режим извън Съюза и създаване на нови специални режими:

Със законопроекта, в съответствие с Директива 2017/2455 и Директива 2019/1995, се предлага съществуващите режими извън Съюза и в Съюза в закона за доставки на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, извършени от данъчно

задължени лица неустановени, съответно установени в Европейският съюз да се разширят до всички други услуги, предоставяни на данъчно незадължени лица, установени в ЕС, като например – транспортни услуги, отдаване под наем превозни средства и др., с място на изпълнение в друга държава членка. Предлага се обхватът на доставките, попадащи в режим в Съюза, да се разшири и с вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки. С разширяване обхвата на доставките лицата ще могат вече да декларират и плащат ДДС само в една държава членка, независимо от това къде е дължим данъкът. Разширен е и обхватът на лицата, които могат да прилагат режима в Съюза, като освен данъчно задължени лица, установени в ЕС, режима ще могат да прилагат и лица, които управляват електронен интерфейс, чрез който се улеснява извършването на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки, както и лица, установени извън ЕС. Предложено е срокът за подаване на справка-декларацията по режимите да е до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията. Също така е предвидено, корекцията на подадена справка-декларация за данъчни периоди след влизане в сила на § 67 от този закон да се извършва в следваща справка-декларация, като за корекции за данъчни периоди преди влизане в сила на § 67 от този закон се запазва досегашният ред. Лицата, прилагащи режими извън Съюза и в Съюза, следва да водят и съхраняват регистри във връзка с извършените доставки. За данъчно задължените лица, регистрирани за прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза, е предвидена възможност да продължат регистрацията си по режимите, като за целта следва да подадат заявление по електронен път за актуализация на данните в първоначално подаденото заявление за регистрация, считано от 1 април до 30 юни 2021 г.

Предлага се въвеждане на нов режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, който може да се прилага за стоки, под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро, с изключение на стоките, облагаеми с акциз, когато вносът им се осъществява в която и да е държава членка и независимо за коя държава членка са предназначени. Режимът ще се прилага от данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, когато е установено на територията на ЕС или в трета страна, с която ЕС е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС. В този случай, лицето ще може да се представлява от представител, установен на територията на ЕС. Когато данъчно задълженото лице, включително което управлява електронен интерфейс, е установено в трета страна, с която ЕС не е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС, лицето задължително се представлява от представител, установен на територията на ЕС. В случаите, когато данъчно задълженото лице се представлява за този режим от представител, който действа от негово име и сметка, представителя ще извършва регистрацията за прилагане на режима. Проектът предвижда представителя да е регистриран за целите на ЗДДС и за прилагане на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии. При регистрацията за режима лицата ще получават индивидуален идентификационен номер по ДДС, който ще се използва единствено за целите на режима. Посредникът ще получава индивидуален идентификационен номер за изпълнението на задълженията по режима и отделно индивидуален идентификационен номер по ДДС за всяко данъчно задължено лице, което представлява. Индивидуалният идентификационен номер по ДДС ще се посочва само в митническата декларация за внос, което ще е основание за освобождаване на стоката от митница, без да се внася данък към този момент. Данъчното събитие и изискуемостта на данъка при дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии ще възниква

към момента на доставката, като ще се считат за доставени в момента, в който е било прието плащането. Данъчният период ще е едномесечен и справка-декларацията ще се подава до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията. Предвидено е също така, да може да се извършва корекция на подадена справка-декларация в следваща справка-декларация. Предвижда се при прекратяване на регистрация по режима на представител да се прекратява и регистрацията на данъчно задължените лица, представлявани от него. Предлага се, когато прекратяването на данъчно задълженото лице не е на основание системно неспазване на задълженията по режима, индивидуалният идентификационен номер по ДДС да остава валиден за период, който не може да надвишава 2 месеца, считано от дата на прекратяване, в случаите когато има внос на стоки, които са били доставени преди датата на прекратяване на регистрацията. За лицата, прилагащи режима на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, е въведено изискване за водене и съхраняване на регистри във връзка с извършените доставки.

Предлага се въвеждане на нов режим за деклариране и отложено плащане на данъка при внос, който ще може да се прилага от лица, които не са регистрирани за прилагане на режим на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро. Тази мярка за опростяване е предназначена за пощенски оператори, експресни превозвачи или митнически агенти в ЕС, които обикновено декларираят стоки с ниска стойност. При прилагането на режима, законопроектът предвижда, пратките да се декларираят в митническата декларация от данъчно задължено лице, регистрирано по закона, имащо разрешение за отсрочено плащане на вносни мита, издадено по реда и условията на митническото законодателство на Съюза и да действа като косвен представител по митническото законодателство на Съюза. При наличието на всички предвидени условия за прилагане на режима, митническите органи ще вдигат стоките, без данъкът да е ефективно внесен в бюджета към този момент. При приемане на пратката от получателя, същият следва да заплати данъка по митническата декларация на данъчно задълженото лице – пощенски оператор. Пощенският оператор следва да подава месечна декларация по специалния режим за деклариране и отложено плащане на ДДС при внос пред Агенция „Митници“, да събира данъка от всички получатели, приели пратките през съответния период и да го внася по реда за внасяне на митата. Предвидено е операторът да води електронен регистър за целите на специалния режим, който да позволява на митническите органи да проверяват правилното прилагане на този режим.

Предложения за промени, свързани с писмо на Европейската комисия относно информационна фаза по процедура за нарушение на задълженията, произтичащи от правото на ЕС:

Направено е предложение за прецизиране на освобождаването от облагане с данък върху добавената стойност на застрахователни и презастрахователни услуги. С предложението за промяна се цели да се отстрани, установената от Европейската комисия, несъвместимост на националната разпоредба с разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност. Към момента ЗДДС подчинява освобождаването от ДДС на доставките на застрахователни и презастрахователни услуги, от една страна, на формално признато качество на данъчно задълженото лице (застраховател, презастраховател, брокер или застрахователен агент) и, от друга страна на спазването на условията и реда на Кодекса за застраховането, което е в противоречие с член 135, параграф 1, буква а) от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на ДДС. В

резултат на изменението, освобождаването по чл. 47 от ЗДДС ще е в зависимост от вида на доставката, а не от формалните изискванията на Кодекса на застраховането.

Предлагат се и промени в чл. 118, свързани с изискванията към софтуерите за управление на продажбите в търговски обекти (СУПТО). Въвеждането в чл. 118 на Закона за данък върху добавената стойност на изисквания към СУПТО, направено с измененията в закона, обнародвани в Държавен вестник бр. 24 от 2018 г. и последвалите съответни изменения в Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин имаха като последици дълги дискусии между данъчната администрация и бизнеса, неколкократно удължавания на срока за въвеждане на изискванията и установени множество трудности, свързани с тяхното въвеждане и последващо изпълнение. За изминалия двугодишен период въпреки непрекъснатия диалог с производители/разпространители на софтуери за управление на продажбите и ползватели на същите, и приетите множество предложения за прецизиране на разпоредбите, касаещи изискванията към софтуера за управление на продажбите в търговски обект, все още са налице правила, които водят до противоречиви тълкувания на условията на закона и наредбата. Като следствие от това се стигна до извода, че към този момент изискванията към софтуера за управление на продажбите в търговски обект поражда затруднения, противоречия и пречки за бизнеса, поради което разпоредбите на чл. 118 от ЗДДС, засягащи изискванията за деклариране и използване на софтуера за управление на продажбите се отменят.

Предлагат се и промени, свързани с прецизиране, редактиране и отмяна на разпоредби, във връзка с въвеждане на новите режими на облагане на доставки на стоки и услуги.

За прилагане на предложените промени в ЗДДС не са необходими допълнителни бюджетни средства за изграждане на административен капацитет и техническа обезпеченост.

С проекта в ЗДДС се въвеждат нови норми на правото на Европейския съюз.

В преходните и заключителни разпоредби на законопроекта са предложени промени в Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси и Закона за счетоводството, които са, както следва:

В Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС)

Предложенията за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове са изготвени с цел усъвършенстване на данъчното законодателство. Направените в проекта предложения са насочени главно към поясняване на неясноти при прилагането на закона, попълване на съществуващи пропуски и намаляване на административната тежест за икономическите оператори. Основните акценти в предложените изменения са, както следва:

Направено е предложение за промяна на разпоредбата на чл. 22 от ЗАДС свързано с прилагането на условията за възстановяване на платения акциз за етилов алкохол вложен в производството на лекарствени продукти по смисъла на Закона за лекарствени продукти в хуманната медицина и ветеринарномедицински продукти по смисъла на Закона за ветеринарномедицинската дейност. Целта на промяната е националното законодателство да се приведе в съответствие с практиката на Съда на ЕС, постановена с Решение № С-306/2014 г. на Съда, съгласно което доколкото дезинфекцията е вътрешно присъща на процеса на производство на лекарства,

използваният за тази цел етилов алкохол трябва да се счита използван „за производството на лекарства“, по смисъла на член 27, параграф 1, буква г) от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки. Въпреки решението на СЕС в съдебната практика на национално ниво се приема, че използвания етилов алкохол за дезинфекция и/или почистване, неразделна част от производствения процес на лекарствени продукти, следва да се възстановява на основание чл. 22, ал. 4, т. 4 от ЗАДС, вместо по реда на чл. 22, ал. 3, т. 2 от закона.

Предложени са допълнения в чл. 24б от законопроекта с цел ясно да се регламентира, че в хода на процедурата по издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител (УОАКП) компетентните административни органи, имат задължение да вземат проби за лабораторен анализ, което могат да извършват на всеки етап от производствения процес и проверяваното лице следва да оказва съдействие за вземането им. С предложената промяна ще е налице правна рамка относно спазването на принципа на последователност и предвидимост при издаването на УОАКП. Предлага се да се удължи едномесечния срок за произнасяне по подадено искане за издаване на удостоверението за ОАКП, тъй като често при подадено искане за издаване на удостоверение за ОАКП се налага вземане на проби за лабораторен анализ от готови продукти и произнасянето по подаденото искане зависи от лабораторната експертиза за взетите проби. За издаването на лабораторната експертиза за взетите проби и за становището за тарифно класиране е необходимо технологично време и в тази връзка 30 дневния срок в ЗАДС за произнасяне по подадено искане за издаване на УОАКП е недостатъчно.

Прецизирана е разпоредбата на чл. 43, ал. 5 за да се избегнат затруднения при определянето на последния данъчен период, в случаите на издадено решение за прекратяване на лиценз/регистрация, на което е спряно предварителното изпълнение и впоследствие е влязло в сила след съдебно обжалване.

Във връзка с дейностите по подготовката на Агенция „Митници“ за преминаване към единна сметка за плащания на акцизни задължения са предложени промени в чл. 44 от законопроекта. Предвижда се всяко данъчнозадължено лице да има открита виртуална сметка, в която ще се отразяват постъпилите плащания за вземания по акцизното законодателство, като се предвижда тези промени да бъдат активни от 1 януари 2022 година.

Със законопроекта се предлага промяна в чл. 52 от закона във връзка с изменението на чл. 79 от проекта, като се създава правна рамка, която да урежда случаите, когато при необходимост за лицензираните складодържатели и при изпълнение на определени условия да могат да надвишават определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение. Тази промяна ще да доведе до намаляване на административната тежест спрямо лицензирани складодържатели, които нямат забавени плащания за акциз, но в определени случаи имат необходимост да надвишат предоставеното обезпечение.

Предложено е допълнение в съществуващите условия за регистрация по реда на чл. 57а, ал. 1, т. 2 от закона във връзка с ал. 10 на същата разпоредба, с което ясно се регламентира лицето, което подлежи на регистрация по закона, а именно местното юридическо лице - акредитиран представител по смисъла на ЗДДС. Чуждестранното юридическо лице може да осъществява дейност по чл. 57а, ал. 1, т. 2 от ЗАДС, съобразно предвидената нормативна рамка, като част от която е чрез акредитиран представител, съответно за целта на регистрацията по ЗАДС следва да бъде регистриран акредитираният представител, при спазване на разпоредбите на акцизното законодателство. Посредством промяната данъчнозадължени лица ще бъдат и тези

получили регистрация по реда на чл. 57а, ал. 10 от ЗАДС, във връзка с чл. 133-135 от Закона за данъка върху добавената стойност.

Предлага се в чл. 75б от закона да се създадат нови ал. 4 и 5, които имат за цел оптимизиране на административната дейност, с оглед размера на установяваните задължения в отделен данъчен период, както и обусловената необходимост за избягване на затруднения при издаването на актове, за които е заплатен съответния акциз в страната.

С предложените промени в чл. 76б на закона се създава нормативна регулация, уреждаща случаите, при които получателят е отказал да получи изпратената акцизна стока и стоката се въвежда обратно на територията на страната.

Предложено е допълнение в чл. 99, ал. 2, т. 1 с цел създаване на нормативна хипотеза за дерогация на забраната по разпоредбата, при продажба на цигари в условията на чл. 18, ал. 3 от Закона за безмитната търговия. С приемането на предложената промяна, ще се избегнат затруднения при прилагането на чл. 99, ал. 2, т. 1 от ЗАДС, а именно, че не следва да бъде санкционирано лицето за предлагане и продажба на цигари на цена, различна от продажната цена, изписана върху потребителската опаковка, след като е спазило изискванията на чл. 39б, ал. 2 и 3 от ЗАДС.

Предложени са промени и в административно наказателните разпоредби:

Предложено е прецизиране на разпоредбата в чл. 104 от закона, с цел да бъде използвана еднаква терминология и избягване на затруднения при прилагането ѝ. В чл. 104, ал. 1, в последното изречение е посочено, че митническите служители, определени със заповед на директора на Агенция „Митници“, имат компетентност по смисъла на чл. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) на територията на страната, от което следва изводът, че след като законодателят е употребил израза „митнически служители“, то за целите на ЗАДС „митнически органи“ трябва да се приема за еквивалентно на „митнически служители“. При изпълнение на своите правомощия митническите органи прилагат и разпоредбите на ДОПК. Съгласно разпоредбите на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК актовете в производствата по него се издават от орган по приходите или публичен изпълнител от компетентната териториална дирекция. Функциите им, съгласно чл. 12 от ДОПК, са строго разграничени и органите по приходите не могат да упражняват правомощия на публичните изпълнители и обратното. На органите по приходите са възложени производствата по установяване на задълженията, докато на служителите в Агенция „Митници“, на които са вменени задължение на публични изпълнители, е възложено да могат да налагат обезпечителни мерки в производствата по обезпечаване на задълженията. Правата на компетентния орган са регламентирани във всяко конкретно производство. Въпросът за определяне на компетентния орган по приходите или публичен изпълнител е в правомощията на директора на териториалната дирекция, като същият взема предвид компетентността на съответните служители.

Предложението за нов чл. 101в във връзка с чл. 126 от законопроекта е в следствие от отпадналото задължение лицата да попълват на хартиен носител Приложение № 14б от правилника за прилагане на закона, с което се удостоверяваше точния адрес на мястото на разтоварване на моторните горива. В предложената редакция правната норма ще бъде прилагана при извършване на проверка на лица, получатели или доставчици на освободени за потребление течни горива, за които представените акцизни данъчни документи и/или фактури не удостоверяват еднозначно, че са относими към акцизните стоки, респ. че техния акциз е бил начислен или заплатен. След изменението органите на НАП и митническите органи ще имат възможност да

проследяват движението на горивото от данъчния склад до крайния потребител, съответно да удостоверяват произхода му и дали са платени косвените данъци за него.

Санкциите по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС ще се налагат на лицата, които държат освободени за потребление течни горива, за получаването, респ. за последващата доставка на които не са подали изискуемите данни към НАП, а представените документи по чл. 126, ал. 1 не удостоверяват безспорно начисляването или заплащането на акциза.

Предложена е уточняваща нова алинея 5 в чл. 128 от законопроекта, с която се цели преодоляване на противоречивата съдебна практика по отношение на определяне на мястото на извършване на нарушението във връзка със забраната за публикуване на обяви и съобщения, чрез които се предлагат за продажба акцизни стоки, както и отпадъци от тютюн.

Прилагането на предложените промени в ЗАДС не е свързано с допълнителни разходи/трансфери и други плащания.

С промените по ЗАДС не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз, поради което не е приложена справка за съответствие с европейското право.

Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)

Предложена е промяна, съгласно която се променя срокът за подаване на декларацията за промени на авансовите вноски за корпоративен данък по чл. 88 от ЗКПО, като данъчно задължените лица ще могат да правят това най-късно до 25 ноември на годината, за която се дължат авансовите вноски. По този начин ще се осигури по-голяма предвидимост на данъчните приходи в бюджета, съответно ще се осигури възможност на разпоредителите с бюджет да извършат присъщите си разходи в подходящ срок, както и ще се избегне концентрацията на значителни данъчни приходи от авансови вноски в средата на последния месец от годината и свързания с това кратък срок за уреждане на бюджетните взаимоотношения.

С проекта на закон се предлага и удължаване на възможността за прилагане на данъчното облекчение за извършване на производствена дейност в общини с безработица, по-висока от средната за страната в случаите на минимална помощ по чл. 188 от ЗКПО, срокът на което изтича на 31 декември 2020 г.

С разпоредбата на чл. 1 от Регламент (ЕС) 2020/972 на Комисията от 2 юли 2020 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 1407/2013 по отношение на удължаването на срока на неговото действие и за изменение на Регламент (ЕС) № 651/2014 по отношение на удължаването на срока на неговото действие и съответни промени се удължава срокът на прилагане на Регламент (ЕС) № 1407/2013 до 31 декември 2023 г., във връзка с което е и предложението за удължаване на действащото данъчно облекчение, представляващо минимална помощ по чл. 184 във връзка с чл. 188 от ЗКПО до 31 декември 2023 г.

Целта на предложението за удължаване на срока за прилагане на действащото данъчно облекчение, представляващо минимална помощ е да се избегне прекъсването на действието на мярката до приемането на ново законодателство на Европейския съюз в областта на минималните помощи и съответно разработването на нова национална мярка. По този начин ще се осигури предвидимост и правна сигурност за данъчно задължените лица, прилагащи мярката.

По отношение на действащите данъчни облекчения под формата на държавна помощ за регионално развитие и на държавна помощ за земеделски стопани, сроковете за прилагането на които също изтичат на 31 декември 2020 г., се очаква промяна в допустимия срок за прилагане, регламентиран в съответното европейското законодателство. След приемане на промените в актовете на Европейския съюз,

регламентиращи държавните помощи, в обхвата на които попадат тези две данъчни облекчения, ще бъдат анализирани съответните промени и при необходимост изготвени предложения за удължаване на сроковете за прилагането им, в съответствие с промените в съответното законодателство и изпълнение на процедурите за удължаване.

Във връзка с въвеждането на правна възможност за организиране на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, чрез който се осигурява възможност за малките и средни предприятия да набират капитал при по-облекчени условия относно обхвата и периодичността на разкриваната от тях информация и въз основа на публикуването на облекчен по форма и съдържание проспект, се предлага изравняване в режима на данъчно третиране на доходите от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа, търгувани на регулиран пазар с тези, търгувани на пазар за растеж.

По този начин към разпоредбите, регламентиращи данъчните облекчения свързани с доходи от лихви от облигации и други дългови ценни книжа и с доходи от разпореждане с финансови инструменти, които са търгувани на регулиран пазар се добавят и тези, които се търгуват на пазар за растеж, с което ще се изравни данъчното третиране на съответните доходи, независимо дали се търгуват на регулиран пазар или на пазар за растеж. Предложението предвижда, за органичен период от пет години, разпоредбите, касаещи данъчни облекчения свързани с регулиран пазар да се прилагат и за пазар за растеж.

Промените, които се предвиждат в проекта на акт не са свързани с разходи за данъчно задължените лица.

От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения в ЗКПО се очаква облекчаване на данъчно задължените лица във връзка с удължаване срока за прилагане на данъчното облекчение, представляващо минимална помощ, както и във връзка с изравняване в режима на данъчно третиране на доходите от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа, търгувани на регулиран пазар с тези, търгувани на пазар за растеж.

С предложенията за промени не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз.

Закон за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДФЛ)

Предложена е промяна във връзка с необходимостта от синхронизация на разпоредбите на ЗДФЛ с тези на Закона за защита на личните данни и успоредно с това създаване на прецизирани правила, касаещи задължението на физическите лица да издават документи, когато извършват стопанска дейност или получават доходи от наем. Към настоящия момент тези лица са задължени да издават първичен счетоводен документ, когато платецът не издава сметка за изплатени суми, независимо дали плащането е в брой или по банков път. Законът изисква в документа да се съдържат и данни за платеца на дохода, включително когато той е физическо лице, а това не съответства на действащите изисквания за защита на личните данни. С предложението това се отстранява, като успоредно с това ще отпадне необходимостта от издаването на документ, когато плащането е направено по банков път. Изискването за издаване на първичен счетоводен документ с данни за платеца на дохода се запазва само за случаите, когато платецът на доходите от друга стопанска дейност е предприятие или самоосигуряващо се лице, което води счетоводна отчетност и не издава сметка за изплатени суми.

Във връзка с въвеждането на правна възможност за организиране на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, чрез който се осигурява възможност за малките и средни предприятия да набират капитал при по-облекчени условия относно обхвата и периодичността на разкриваната от тях информация и въз основа на публикуването на облекчен по форма и съдържание проспект, се предлага изравняване в режима на действащото данъчно третиране на доходите на физическите лица от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от облигации или други дългови ценни книжа допуснати до търговия на регулиран пазар, с тези, допуснати до търговия на пазар на растеж.

По този начин към разпоредбите, регламентиращи данъчните облекчения свързани с доходи на физическите лица от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от лихви от облигации или други дългови ценни книжа, търгувани на регулиран пазар се добавят и същите сделки, търгувани на пазар за растеж. Така се изравнява данъчното третиране на съответните доходи, независимо дали се търгуват на регулиран пазар или на пазар за растеж, като разпоредбите, касаещи пазара за растеж се предвижда да се прилагат за органичен период от пет години.

Направено е и предложение, което цели прецизиране и синхронизиране на текстовете от закона.

Промените, които се предвиждат в проекта на акт не са свързани с разходи за данъчно задължените лица.

От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения в ЗДДФЛ се очаква намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица.

С предложенията за промени не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз.

Закон за местните данъци и такси (ЗМДТ)

Предложена е промяна, свързана с предвиденото в закона изискване, за целите на данъка върху недвижимите имоти, завършването на сграда или части от нея да се установява освен с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията и с представянето на удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР). С промяната се предлага да отпадне изискването за представяне на удостоверението по чл. 54а, ал. 3 от ЗКИР. Предложението е свързано с промяна в разпоредбата на чл. 54а, ал. 3 от ЗКИР (ДВ, бр. 41 от 2019 г., в сила от 22.08.2019 г.), съгласно която отпада изискването при въвеждане на строежите в експлоатация собственикът, съответно възложителят, да представя издадено от Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) удостоверение, че данните подлежащи на отразяване, са нанесени в кадастралната карта и кадастралните регистри. Вместо това АГКК предоставя достъп до информационната система на кадастъра на органите, които въвеждат обектите в експлоатация, за извършване на служебна проверка относно наличието им в кадастралната карта и кадастралните регистри. В тази връзка за удостоверяване завършването на сграда или част от нея е достатъчно удостоверението за въвеждане в експлоатация или разрешението за ползване, тъй като преди неговото издаване органите, които въвеждат строежа в експлоатация са длъжни да извършат служебна проверка в информационната система на АГКК. По този начин ще се постигне намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица и администрацията, както и ще се повиши качеството на услугите и дейностите, предоставяни в процеса на административното обслужване.

Предложена е и промяна с редакционен характер, с която се цели постигане на съответствие с ползваните понятия в закона и еднозначно определение на структурното звено в общинската администрация, в което компетентните органи или лица предоставят изискваните по закон документи.

Промените, които се предвиждат в проекта на акт, не са свързани с разходи за задължените лица и общините и няма да окажат въздействие върху държавния и общинските бюджети.

От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения в ЗМДТ се очаква прецизирането на нормите да доведе до еднозначно тълкуване на разпоредби и предотвратяване съществуващи неясноти, както и намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица.

С предложенията за промени не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз.

Закон за счетоводството (ЗСч)

Предложенията за изменение и допълнение на ЗСч са изготвени във връзка с необходимостта от прецизиране, коригиране и допълване на някои разпоредби с цел по-правилното им прилагане в практиката и по-ясното им разбиране и тълкуване, с което ще се избегнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите, както от предприятията, така и от администрацията.

Измененията в чл. 48, чл. 51 и чл. 52 са редакционни и се налагат с цел пълно съответствие с европейското законодателство, в частност с Директива 2014/95/ЕС на ЕП и на Съвета по отношение на оповестяването на нефинансова информация. При направения преглед и анализ на сега действащите разпоредби на Раздел III „Нефинансова декларация“ и Раздел IV „Консолидирана нефинансова декларация“ от Закона за счетоводството, Европейската комисия отправи официални уведомително писмо № С(2020) 3851 от 02.07.2020 г. относно процедура за нарушение № 2020/2229 за неизпълнение на задължение на Република България и липса на съответствие при транспониране в националното законодателство на чл. 19а и чл. 29а от Директива 2013/34/ЕС (Счетоводната директива). Във връзка с изложените от Европейската комисия аргументи в посока, че е необходимо уточнение по отношение на съдържанието на нефинансовата декларация, включително и консолидираната, са направените изменения в чл. 48, ал. 1-3, чл. 51 и чл. 52 от ЗСч.

От въвеждането на предлаганите изменения в ЗСч не се очакват допълнителни разходи, както за бюджета, така и за предприятията.